

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Az életért, a háború ellen

Aláírások ezrei a szegedi békekapunál

Békekapu a Kársz utcán

Eddig távoli szemléltető voltunk az eseményeknek. Néztük a tévében, hallgattuk a rádióban, olvastuk az újságokban, hogy rajtunk kívülálló erők dönthetnek a mi sorsunkról. Mégis messze volt, távoli, abszurd ötletnek, morbid játéknak tűnt, amiről csak az igazán bennfentesek tudták, véresen komoly. Most már mi is tudjuk és érezzük igazi veszélyét, itt, Közép-Kelet-Európában is egy „Pershing-tűzijáték színpadának” kelős közepén.

Az a teherszállító óriásgép, amely néhány héttel ezelőtt landolt a brit szigetek egyik légítámaszpontján, egy félelmetes teherrel, millió félelmet és kétségbeesett dühét váltotta ki. Testközelbe került a világégs réme. A NATO által kitűzött európai rakétatelepítési határidő közeledtével párhuzamosan rettegéssé fokozódik a félelem, és az egyszerű ember, aki nem túlélni, hanem élni akar, a maga módján küzd fegyvertelenül és kiszolgáltatottan egy elmebeteg gondolat, a háború ellen.

A béke mellett, „a világok pusztulását” hozó atomháború ellen tüntet a világ minden józan gondolkodású embere.

A budapesti nagyszabású békedemonstrációt követően a szegedi József Attila Tudományegyetem hallgatói tiltakoztak tegnap, kedden a technika „csodái”, a rakéták, robotrepülőgépek és bombák, a fokozódó nyugat-európai rakétatelepítések ellen. Mozgósították városunk minden polgárát — aláírásaikat gyűjtve — az ellen a háború ellen, amely képes elpusztítani az emberiség által létrehozott értékeket és létrehozóikat.

A Kársz utca Dugonics tér felőli részén felállított békekapunál déli 12-kor perreg a KISZ KB 40 perces Rock a békéért című kazettája, amelyről réges-régi Bergendi-zsám, zenéje és szövege hallatszik a Klauzál térig: „Míg könnyeket hozott a gyűlölet, a szeretet sok kis gyermekket”. És tovább a dalok a hétköznapi ember hétköznapi boldogságát óhajító hétköznapi vágyáról.

Nemigen akad ember, aki közönyösen sétálna át a kapus. Úgy tűnik, mintha a város errejáró minden polgára tudva tudná, mihez gyűjtenek aláírásokat — a vége-hossza nincs papírtékerésre — a szegedi egyetemisták. Magától értetődő módon járulnak az asztalhoz, és nyúlnak a toll után. Negyven év körüli férfit kérdezek, hiszi-e, hogy ér valamit a több ezer (vagy ki tudja még, hány lesz estig) szegedi aláírás a háború ellen?

— Két fiam van. Hinnem kell tehát benne, hogy a világon egyre szaporodó tüntetéseknél, tiltakozásoknál valami ereje lesz az örület ellen. Legalább a saját lelkiismeretem legyen tiszta. Ami tőlem telhető e helyzetben, legalább azt megteszem.

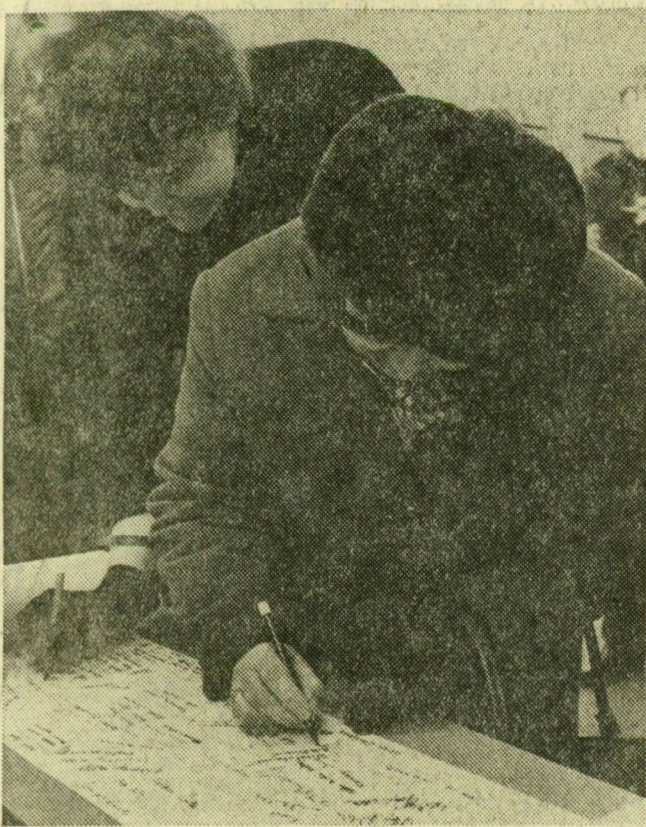
— Csak nem hiszik, hogy az aláírásaiknak lesz valami eredménye? — válaszolja egy idősebb férfi, s természetesen, aláírás nélkül megy tovább.

Kufcsák Oszkár, a JATE ötödéves biológusszakos hallgatója a béke nap zenei szerkesztője. Több óras válogatásának eredménye a hangulathoz, a témához illeszkedő és kapcsolódó zenei anyag.

— Persze, hogy „aproság” a szegedi egyetem szervezte megmozdulás. De, ha nem hinnék abban, hogy a világ minden táján a sok „aproság” békedemonstráció és tüntetés ér valamit, mi sem csinálnánk. E hiten kívül a magunk számára is bizonyítjuk együvértározásunkat, a béke ügyével kapcsolatos együttgondolkodásunkat. Több hetes munkánk meglepő eredménye, hogy már délelőtt többen írták alá tiltakozójegyzékünket, mint amennyi emberre gondoltunk.

A békekapunál tegnap ezren és ezren hagyták aláírásukat, minden bizonnyal mindenki azzal a hittel és megnyugtató érzéssel, hogy a saját lehetőségein belül tett valamit.

Igaz, nem aláírásával, de „szellemisége kézzelgyévé” elküldi békeüzenetét egy régi szegedi is, Szent-Györgyi Albert: „Úgy érzem, egyetlen cédulát kellene csak kiakasztanunk a mi kis barlangunkba: ebből a barlangban, atombombával játszani szigorúan tilos!”

Somogyi Károlyné felvétele

Gyűlnek a békeakaró aláírások

Kalocsai Katalin

KISZ-esek a műszaki haladásért

Kedden, az ifjúsági szövetség székházában aktívaértekezletet rendeztek fiatal műszaki-gazdasági szakemberek, valamint KISZ-vezetők részvételével.

A KISZ Központi Bizottsága idén ősszel hozott határozatot arról, hogyan segítheti sajátos eszközeivel a KISZ a műszaki fejlesztést, s melyek az ifjúsági szövetség legfontosabb feladatai a fiatal műszaki-gazdasági értelmiség körében. Az egész napos tanácskozáson kijelölték a határozatból adódó tennivalókat is. A fiataloknak Papp László, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság elnökhelyettese tartott előadást a műszaki fejlesztés kérdéseiről, majd Szórádi Sándor, a KISZ KB titkára a műszaki-gazdasági területen tevékenykedő KISZ-vezetők feladatairól szolt.

KGST-szakosodásban

Helikopter-nagyjavítás

Megkezdődött a mezőgazdasági helikopterek téli nagyjavítása a MÉM repülőgépes szolgálatánál. A szovjet gyártmányú K-26-os jelű gépeket a repülésbiztonsági előírásoknak megfelelően darabokra bontják szét, átvizsgálják, s egyes elemeit — amennyiben elérte a meghatározott repülési órát — kicserélik.

A jól felszerelt műhelyben nem csupán a megközelítően 90 hazai gépet, hanem más szocialista országok helikoptereit is fogadják. A KGST-tagországok közötti szakosodás keretében ugyanis a magyar fél vállalta a mezőgazdasági helikopterek nagyjavítását.

A szerelőgárda szakértelmét dicséri, hogy a bolgár és az NDK-beli partnerek évek óta igen elégedettek a nagyjavítás minőségével. Ko-

rábban a gyors munkatidőnként hátráltatta az akadozó alkatrész-utánpótlás. E gond megszüntetésére a szovjet gyártók az idén már fődarabokat szállítanak a felújításhoz, pontos ütemezésel. Emellett jó néhány kisebb alkatrész gyártására Budaörsön rendeztek be üzemet, ahol speciális képzett-ségű forgácsolók, technológusok és mérnökök készílik a nagy pontosságot igénylő csavarokat, elemeket.

A javítási munkák gyorsítását az alkatrészek számfőgépes nyilvántartásának bevezetésétől várják. A gépek megközelítően 50 ezer alkatrészből állnak össze, s eddig a mintegy 400 millió forintos értékbizonylatokra hagyatkozó nyilvántartása lassúnak, nehézkesnek bizonyult.

Mihályteleki változások

A szeged-mihályteleki Új Élet Tsz-ben most már föl szabadultan beszélnek a múltrol. A pár évvel ezelőtti állapotrol, amikor a térszben megközelítően 20 millió forint veszteséget emlegettek. Vizsgálat vizsgálatot követett, majd hosszadalmas bírósági tárgyalások közben új vezetőség kapott bizalmat. Átrendezték a sorok, s ennek következtében eloszlottak a csatogatos viharszejtők sötét fellegek — a térsz fölül. **Arendás József** elnök mondotta a rögtönzött kis vezetőségi ülésen ahol a főkönyvelő, a párttitkár és a gazdasági szakemberek segítségével a megerősödés folyamatát ismerhettük meg:

— **A mélypont a nyolcvanas esztendő volt, akkor mutatkoztak erősen a bajok** — kezdte **Arendás József**, mire a többiek bólgattak. **Nemcsak a pénzügyi hiány volt jelentős, hanem a gazdálkodás menetén is változtatnunk kellett.**

— **Mi volt a leglényegesebb teendő?**

— **Új vezetőket kellett választanunk. Lényegében kicserélődött az irányító gárda. Új ember csak egy jött, dr. Schüller Ferenc főkönyvelő. A többiek közülünk kerültek ki.**

Bokor Andor elnökhelyettes. **Boros Péter**, a pártvezetőség titkára, **Vass Vilmos** rendész nem szol erre semmit, de hirtelen mintha megzavarná arcuk.

Az elnök folytatja: — **Az-tán a VI. ötéves tervünket vettük revízió alá. Módosítanunk kellett néhány korábbi, helyesnek tartott elképzelést. Például a 480 hektáros fűszerpaprika-tábla nem volt reális. Levettünk belőle jócskán, s csak annyit hagytunk amellyel nehézségek nélkül elboldogulunk. Búzát vetettünk a fölzsabaduló részbe is.**

Nemcsak a meghirdetett gabonaprogram miatt cselekedtek ekként, hanem belső, jól értelmezett érdekük is ezt sugallta. Minek a hatalmas közös parcella, ha emiatt az otthoni a háztáji gazdálkodás nélküli a szorgos kezeket? Amellett a gabonatermesztés — igaz, szerényebb eredményekkel kecsegtet — biztonságosabb Szinte teljesen gépesíthető, és ha nincs valami rendkívüli esztendő, mint az idej

— akkor a kassza is telik. Mint mondták: megnyugtató, ha ilyenkor a tég beállta előtt szépen zöldellnek a parcellák, és ami kikél, abból már szokott is lenni valami. Nem titkolják, hogy az 1400 hektár vetésről jövőre is szeretnének nagy bálákat görgetni. Mert ahol bőven ontják a kombájnok a szalmát, az esetek többségében szemet is érlelnek a kalászkok. Az idén különben a nem hivatalos városi gabonatermesztő versenyen a mihálytelekiek lettek az elsők.

A másik veszteségrendező tételként az üvegházat könyvelik a mihálytelekiek. Munkára fogták a 6,5 hektáros növényházat és 30 millió forinttal növelte a térsz bevételeit. Még nincsenek pontos adatok az idei gazdálkodásról, de a növénytermesztés eredményei már körvonalazódtak. A szárazság tizedelt, de az elgondolások helyességéről meggyőződhetek. Igaz, más években a 300 hektáros silónak vetett kukoricából harmadát csövesnek lehetett minősíteni, de az új helyre kényeszerített takarmánvtermő területek nem okoztak csalódást. A homokfűledek — ezer hektáron a 2700 hektáros szántóból — azt adták a közösségnek, amire számítottak: zöldtakarmányt az állatoknak. Amely nyilvánvalóan az állattartásban bevált változásokat is sejteti. Kiselejtezték a nem jó

tejelő teheneket és helyükre hizomárhákat kötöttek. Ezzei sikerült javítaniuk az állattenyésztési ágazat eredményességét.

A térsznek jó bevételt garantálnak a **melléküzemek**. A paprikaszárítás feltételei megváltoztak, úgyvelnek a minőségre, kevesebb olajat használnak és fegyverzetben dolgoznak. Összehangoltabb lett a munka a mikrokozmeti gazdaságok között.

Csaknem 1 millió baromfit vágnak évente a földolgozóban. Bevételeük 50 millió forintról 80-ra emelkedett. **Megközelítően 1400 tonna vágott baromfit kellett piacra küldeniük.** Jó vevő volt a „város”, 1000 tonnát rendelt a többi a paprikaföldolgozóhoz került, exportárualapnak. A csirkéket maguk nevelik és a szomszédos Móra Tsz-ből is vesznek vágnivalót. Négyvázézer naposcsibét rendeltek, és a szóbeszéd ellenére bíznak a „csirkepiac” megélénkülésében. A bizakodás magában meg kevés lenne, ha a szépre nevelt jószágokat nem bontanák a háziasszonyok kedvére és nem keresnek a legkisebb boltot is a portékáikkal.

Megnyugvással summázták a mihályteleki térszben: **rendezték a múlt adósságát, s remélhetően a 3755 hektáros szegedi gazdaság elfoglalja majd megfelelő helvét a jó hírrel gazdálkodó tészesek táborában.** M. T.

Magyar—jugoszláv határ menti mezőgazdasági találkozó

Baranya gazdaságaiban tett látogatással folytatódott kedden a miniszteri szintű magyar—jugoszláv határ menti mezőgazdasági találkozó programja. A Váncsa Jenő mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter vezette magyar küldöttség és a jugoszláv delegáció — élén Milorad Sztanojeviccsel, a szövetségi mezőgazdasági bizottság elnökével — Vajszlón megtekintette a Szentlőrinci Állami Gazdaság új ormánsági burgonyapelyhesi-

tő üzemének működését, majd Baksán, az Ezüstkalász Termelőszövetkezet integrált háztáji gazdálkodásának programjával és a tsz agrárelektronikai üzemágnak tevékenységével ismerkedett. A határ menti találkozó keretében hétfőn, a jugoszláviai Bacsán megkezdett tárgyalások — melyeknek eredménye az ott aláírt növényvédelmi egyezmény — szerdán Siklóson, a vár tanácskozótermében folytatódó megbeszéléssel zárulnak.